

RAQUETTES + RACLETTES

Yvonne Dudock

Is een huttentocht voorbehouden aan de zomer? Nee hoor, 's winter trek je gewoon je sneeuwschoenen aan.

We nemen een shortcut, recht naar beneden door de tiefsneeuw!

Langzaam rijdt de Mont-Blanc Express langs de rotswand, het gaat behoorlijk steil omhoog. Met onze neuzen bijna tegen het raam gedrukt, kijken we naar het adembenemende alpenlandschap van de Vallée du Trient. Hoge bergen, diepe kloven en gemoedelijke dorpjes. En er ligt sneeuw, veel sneeuw. Perfect voor onze huttentocht op sneeuwschoenen!

OFFROAD

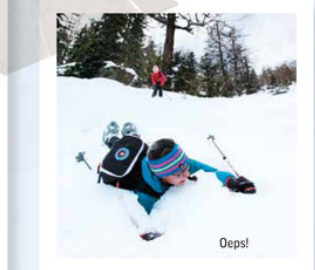
Zittend op een laag hekje langs het pad gesp ik mijn sneeuwschoenen vast, steek mijn handen door de lussen van mijn stokken en zet een paar passen. De luchtige sneeuw, waar ik net nog tot mijn heupen in wegzakte, knispert onder mijn voeten. 'Move your raquettes like this,' lacht Eve, onze gids.

WINTERSPORT SPECIAL

'Bienvenue' in de jagershut Tzantapolet.

Oeps!

Met een charmant Frans accent legt ze de beginselen van het sneeuwwandelen uit: voeten niet te hoog optillen, stokken voor je balans gebruiken en vooral... genieten. Vandaag beginnen we met onze eerste, verkennende etappe door de vallei. Eve legt de lat direct hoog, we gaan meteen offroad, dwars tussen de bomen door. Dat is even wennen, soms zak je ineens dieper weg of verlies je je evenwicht doordat je stok afketst op een ondergesneeuwde rots. Eenmaal onze balans gevonden, stappen we stevig door in het spoor van onze gids. De omgeving is werkelijk prachtig. Tegen de berghelling liggen her en der natuurstenen huizen, elk met een houtstapel naast de deur. Vlak naast ons kabbelt een riviertje tussen de rotsen door naar beneden. Nog iets verder staan we bij Cascade de Bérard, die deels

bevroren is, aan de rotswand hangen dikke ijspegels. Het is er stil, overweldigend stil.

POEDERSNEEUW

De zon schijnt volop en we hebben een zware tocht voor de boeg richting Col de Bel Oiseau. Jean-Luc, onze gids en de lawine-expert van het gebied, heeft er zin in op onze tweede dag. Al snel verlaten we de Chemin de Paradis en klimmen in een behoorlijk tempo door de maagdelijke sneeuw omhoog. Hijgend zet ik mijn ene snowshoe voor de andere. Het duurt niet lang of de eerste laag kleding gaat uit, al snel gevolgd door de tweede, totdat we in thermoshirt en zonder handschoenen lopen. En dan nog parelt het zweet op ons voorhoofd.

360° TREK+TRAIL

We zijn al een paar uur onderweg en na elke overwonnen helling volgt een nieuwe glooiende alpenweide, met verse poedersneeuw. Dan, eindelijk, bij een oude kaasmakerij pauzeren we. Moe van de bijna 700 hoogtemeters laten we ons op een bankje zakken, terwijl Jean-Luc uit zijn rugzak overheerlijke kaas en charcuterie van de lokale slager, knapperig brood, Zwitserse chocolade en een fles witte wijn tevoorschijn haalt. Dit is genieten, net als het uitzicht. In de verte, hoog boven ons, steekt de Col de Bel Oiseau fel af tegen de blauwe lucht. Aan de overkant liggen de machtige toppen van Tête de Balme en les Grandes Autannes en schitteren de kristallen van Glacier d'Argentière in het zonlicht. Het mooie weer is echter geen garantie voor een risicoloze tocht, vertelt Jean-Luc. Juist nu is het gevaar op lawines groot. Ook voor ons, we zijn immers off piste. Niet voor niets houdt hij op zijn horloge de temperatuur, luchtdruk en hoogte nauwlettend in de gaten en heeft hij vooraf alle berichten

Snow Safety

Zodra je off piste gaat, behoren een pieper, schep, sonde, lawinerugzak, EHBO-kit en opgeladen telefoon tot de standaarduitrusting. Dat geldt zeker ook voor snowshoe'ers.

gecontroleerd. Wij zijn uitgerust met een rugzak met airbag, schep en sonde en een pieper. Nog een tijdje volgen we het spoor van een paar toerskiërs, die inmiddels stipjes tegen de bergwand zijn, dan buigen we af en zetten koers naar onze gîte voor vannacht.

RACLETTEN

Het is alweer dag vier als we later in de middag bij de Col de Fenestral aankomen. We zijn op weg naar de jagershut Tzantapolet, gezang van de haan. Want die leven hier, wilde hanen, net als herten, berggeiten en zelfs lynxen. De afgelopen dagen hebben we verschillende dieren en talloze sporen gezien. Het grappigste is wel die van een wild zwijn.

Racletten in de buitenlucht, wat wil een mens nog meer?

Flink zweeten tijdens de lange klim naar de Col de Belle Oiseau.

048

Lezersaanbieding

**NÚ VOOR
€ 890,-**

Wil jij ook een meerdaagse tocht door de Vallée du Trient maken? Boek dan nu deze speciale lezersaanbieding: een vijfdaagse reis 'Tour de la Vallée du Trient', incl. halfpension in hutten en Gîtes d'Etape, vier dagen begeleiding door een UIAGM-erkende berggids of bergwandeldgids, gebruik van ABS en alle lawinematerialen, transfers ter plaatse (mini- en Mont-Blanc Express).

Prijs: € 890,- p.p. op vertoon van je Bever card (normale prijs € 950,- p.p.). Gebruik je een eigen set lawinemateriaal, dan krijg je € 80,- p.p. korting.

Data: kijk op edwardbekker.com

Hoe kom je er: Finhaut is goed te bereiken per auto (sneeuwkettingen meenemen), of met het vliegtuig (Genève) en de trein. Informatie over voordeelpassen in Zwitserland: MySwitzerland.com/treinreizen

Een breed spoor van 'weg geschraapte' sneeuw, van zijn laaghangende buik, met daarin de ronde afdrucken van zijn poten.

De jagershut ligt verscholen tussen de bomen. Er staat een groot oud fornuis, een houtkachel en een lange tafel, boven is het slaapgedeelte. Terwijl wij het binnen warm stoken, maakt Jean-Luc buiten een vuurtje voor de raclette. Langzaam zakt de zon en we kijken uit over de Vallée du Trient, van Martigny en de bergtoppen van Verbier tot in de verte Chamonix. Dan roept Jean-Luc ons, het eten is klaar. Behendig schraapt hij het gesmolten deel van de kaas en schuift het op een stuk brood. Mmm, racletten in de buitenlucht!

ALLES!

We beginnen aan onze laatste afdaling, terug naar ons vertrekpunt Finhaut. 'Tranquille' noemt Jean-Luc het pad dat we volgen en hij heeft gelijk. Zo steil als we steeds omhoog geklommen zijn, zo vlak is deze afdaling. Tot hij op de rand gaat lopen, naar beneden kijkt en opeens tussen de bomen de diepte in duikt en met soepele sprongen afdaalt. Een meter of vijftien lager kijkt hij om. 'Allez,' lacht hij. Vertwijfeld kijken we elkaar aan, dan schuif ik naar de rand en zet voorzichtig een stap. Maar het is te steil om te lopen, ik moet springen, net als ik Jean-Luc zag doen. Al snel liggen we languit in de zachte, diepe sneeuw. Na nog een paar keer vallen, hebben we het door. Goed achterop staan, dan glij je vanzelf. Dit is gaaf!

Wanneer vanuit het dal de wolken langzaam omhoog kruipen, zijn we al in Finhaut, onze eindbestemming. Moe, maar voldaan. Bij bar Beau Soleil sluiten we in stijl af met een heerlijke wijn en plat du charcuterie. We zijn eensgezind in ons oordeel: deze winterse huttentocht is voor herhaling vatbaar! Santé et bonheur!

JOAN OF ARCTIC KNIT